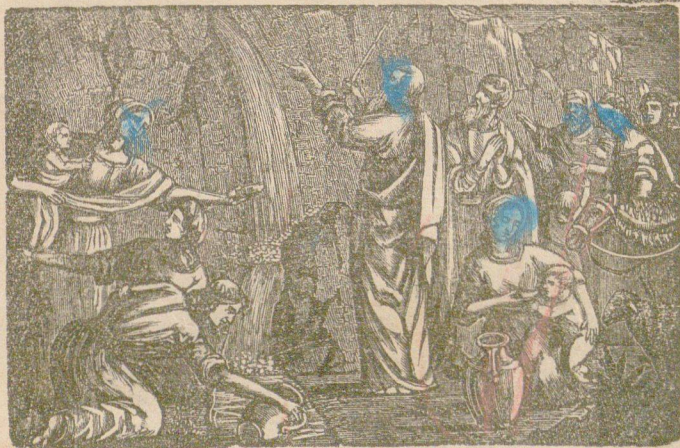

правили ся прѣзъ *Аравійскѣ-тѣ* пустынь за въ *Ханаанскѣ-тѣ* земѣ. Въ врѣмя на това пътуваніе Ангелъ Божій врѣвѣлъ прѣдъ нихъ день въ облакъ, а нощѣ въ огненъ стлѣбъ, за да имъ показва пъть. Тукъ еднажъ немогли да намѣрятъ сладкъ водъ за піяніе, освѣнъ горчивъ. Тѣи захватили да ся срьдять на Моисеа, нъ той по Божіе повеленіе, турилъ въ неѣ нѣкакво си дръво и тя станъла сладка за піяніе. По-нататѣкъ имъ неостало хранѣ, тѣи пакъ взяли да ся срьдять на Моисеа, че гы довелъ въ тѣѣ пустѣ земѣ, гдѣто да умрѣтъ отгладѣ, нъ Богъ гы помылвалъ и прашалъ имъ *маннѣ*, която падала всякъ утрениъ отъ небо-то. Другы пътъ немогли да найдѣтъ никаквъ водъ за піяніе, народъ-тѣ пакъ выкижлъ възъ Моисеа, нъ той по Божіе повеленіе, ударилъ

съ жезла си въ единъ камѣкъ, отъ когото потекла вода до-волно за да ся напѣжтъ всички.

Законъ и Священно Писаніе.

До Моисеево-то врѣмя человекѣ-ти нѣмали писанъ законъ, нъ водили сѣ ся по *Естественный законъ*, сир. жи-